

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.194
din 18.05.2011**

Dosar nr: 66/2011

Petiția nr: 1154 din data de 16.02.2011

Petent: N. V

Reclamat: Direcția de Sănătate Publică Ialomița

Obiect: Reîncadrare funcții. Drepturi salariale. Categorie socio-profesională

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. N. V, cu domiciliul în loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Direcția de Sănătate Publică Ialomița, cu sediul în loc. Slobozia, str. Decebal, nr.1, jud. Ialomița

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este formulată, vizează reîncadrarea pe funcții, drepturi salariale. Categorie socio-profesională.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția nr. 1154 din data de 16.02.2011 petenta arată că odată cu emiterea dispozițiilor Directorului DSP Ialomița de reîncadrare în funcții, în conformitate cu noile reglementări legale privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a fost reîncadrată din funcție publică pe o funcție contractuală. Astfel, arată că emiterea acestei dispoziții are ca și consecință reducerea salariului de bază și a drepturilor salariale convenite începând cu luna ianuarie 2011.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20 alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 1269 din 23.02.2011 a fost citată petenta. Prin adresa nr. 1270 din 23.02.2011 a fost citată Direcția de Sănătate Publică Ialomița, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 14.03.2011. La termen s-a prezentat petenta, care și-a susținut plângerea. Partea reclamată a depus punctul de vedere prin adresa nr. 1628 din 07.03.2011.

4.3. Colegiul a acordat părților termen pentru concluzii scrise, la data de 15.04.2011. Petenta a depus adresa nr. 2365 din 05.04.2011.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Petenta susține că este salariată a Direcției de Sănătate Publică Ialomița, iar prin Dispoziția Directorului Executiv nr. 16/10.02.2011 a fost reîncadrată în funcția de asistent principal igienă în cadrul Compartimentului Evaluare și promovarea sănătății, și i-au fost stabilite salariul de bază și sporurile începând cu 01.01.2011 corespunzătoare unei funcții publice, respectiv Referent III superior și nu postului pe care îl ocupă în momentul de față. Astfel, aceasta arată că din data de 01.09.2010, în conformitate cu prevederile OMS nr. 1078/2010, a fost trecută de pe funcția publică pe un post de personal contractual, care corespunde unei alte salarizări, aceiași pentru ceilalți colegi încadrați identic în instituție și efectuând aceeași muncă.

5.1.2. Petenta arată că, potrivit art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice pe anul 2011, "începând cu 1 ianuarie 2011 contumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%. (2) Începând cu 1 ianuarie 2011 cuantumul sporurilor/indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut/indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15 %, în măsura în care personalul își desfășoară activitate în aceleași condiții". De asemenea, potrivit art. 3 din același act normativ cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin 1 și 2 se va stabili ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 octombrie 2010.

5.1.3. Petenta susține că își desfășoară activitatea în aceleași condiții ca și în luna octombrie 2010, iar prin aplicarea prevederilor legale ar trebui să rezulte următoarele: în luna octombrie 2010 avea un salariu brut de 1590 lei, iar prin aplicarea majorării de la 1 ianuarie ar fii trebuit să rezulte un salariu brut în valoare de 1829 lei, însă cu toate

acestea începând cu 1 ianuarie 2011 salariul său este în valoare de 1433 lei. Astfel, petenta arată că în loc de o majorare salarială i s-a aplicat o diminuare.

5.1.4. În sensul celor arătate, petenta susține că s-a ajuns aici când, în conformitate cu prevederile OMS nr. 1078/2010, Direcțiile de Sănătate Publice Județene și a municipiului București au fost reorganizate.

5.1.5. Totodată, petenta susține că în lunile octombrie, noiembrie și decembrie 2010 salarizarea sa a fost similară cu a colegilor săi din instituție, care la data reîncadrării sale, ocupau posturi identice, de asistent principal de igienă. Ca o concluzie, nemaifiind funcționar public a pierdut unele drepturi salariale (prima de vacanță), iar indemnizația de stabilitate s-a micșorat, fiindu-i acordate însă, drepturi salariale similar colegilor săi cu încadrare identică în compartimentele unde a fost și aceasta trecută cu ocazia reorganizării.

5.1.6. În drept, petenta invocă prevederile Legii nr. 284/2010 (art. 3 alin c) Legii nr. 285/2010 (art.2), Codului muncii (art. 6 alin. 2, art.5 alin 1și 2), Constituției României (art. 16 alin. 1), precum și prevederile O.G. nr. 1367/2000 republicată (art. 1 alin. 1, 2, 3).

Sușinerile Direcției de Sănătate Publică Ialomița

5.2.1. DSP Ialomița susține că Dispoziția nr. 16/10.02.2011 a fost emisă în conformitate cu prevederile Legii nr. 285/2010, Ordinul MMFPS nr. 42 din 13 ianuarie 2011 și Ordinul MFP nr. 77 din 14 ianuarie 2011 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

5.2.2. În conformitate cu Ordinul 1078/2010 privind aprobarea regulamentului de organizare și funcționare și a structurii organizatorice ale direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, petenta a fost reîncadrată în funcția de asistent principal igienă în cadrul Compartimentului Evaluare și promovarea sănătății, ca personal contractual (schimbarea calității din funcționar public în personal contractual – decizia nr. 152/2010).

5.2.3. În acest sens, partea reclamată arată că potrivit Dispoziției nr. 16/20.02.2011 petenta a fost reîncadrată în funcția mai sus menționată, cu salariul calculat astfel: salariul brut din octombrie, conform statului de funcții aprobat de Ministerul Sănătății, diminuat cu 25 %, majorat cu 15 % conform noilor reglementări.

5.2.4. Partea reclamată susține că art. 2 din Legea nr. 285/2010 face referire expresă la personalul nou încadrat, respectiv personalul numit/încadrat sau promovat, nu la personalul reîncadrat.

5.2.5. Având în vedere cele de mai sus, Direcția de Sănătate Publică Ialomița arată că, calcularea salariului pentru salariații existenți în unitate, începând cu data de 01.01.2011, a avut la bază prevederile Legii nr. 285/2010 și Ordinele nr. 42/77/2011 de aplicare a legii, respectiv veniturile salarile din luna octombrie-decembrie2010.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrediiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petenta invocă vătămarea drepturilor sale salariale ca efect al deciziei de reîncadrare în funcție. Arată în acest sens că, prin Dispoziția Directorului executiv nr. 16/10.02.2011, a fost reîncadrată în funcția de asistent principal în cadrul Compartimentului Evaluare și Promovarea Sănătății fiind trecută de pe funcția publică pe un post de personal contractual (asistent principal igienă) care corespunde unei alte salarizări. Astfel, petenta susține că s-a ajuns în situația în care personalul din cadrul aceluiași compartiment, care desfășoară aceeași activitate, are aceeași funcție, aceeași pregătire, să primească salarii diferite.

6.4. Colegiul reține că prin Dispoziția nr. 152/01.09.2010, Direcția de Sănătate Publică Ialomița, prin reprezentant legal a trecut petenta din funcția publică de referent cls. III, gr.superior, tr.1, gradația 4, pe funcție de personal contractual-asistent principal igienă, gradația 4. Această dispoziție a fost adoptată în temeiul legii cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, legea privind statutul funcționarilor publici precum și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1085/2010 privind repartizarea numărului maxim de posturi și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1078/2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare DSP, județene și a structurii organizatorice a acestor unități. Pe de altă parte, prin Dispoziția nr. 16/10.02.2011 petenta a fost reîncadrată în funcția de asistent principal igienă, gradația 4, clasa de salarizare 54, cu salarizarea stabilită în quantum brut avut la octombrie 2010, majorat cu 15%. Această dispoziție a fost adoptată potrivit legii cadru nr. 284/2010

privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, a legii nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice Ordinul Ministerului Muncii și Ministerului Finanțelor Publice nr. 42/77/2010 și Ordinul Ministerului Sănătății nr. 1078/2010.

6.5. Luând act de situația de fapt supusă analizei Colegiului, se reține că fapta de discriminare alegată s-ar materializa prin reîncadrarea petentei de pe o funcție publică pe un post contractual, respectiv din modificarea drepturilor salariale și încălcarea de către partea reclamată a prevederilor Legii nr. 284/2010 (art. 3 alin. C), Legii nr. 285/2010 (art.2), Codului muncii (art.6 alin.2, art.5, alin.1 și 2) și Constituției, art. 16 alin. Ca atare, Colegiul este chemat a se pronunța asupra unei situații de fapt din care decurg drepturile subiective ale petentei, în raport cu interpretarea și aplicarea unor prevederi de lege ce statuează ipso jure beneficiul drepturilor salariale corelativ funcțiilor și categoriilor prevăzute de legea privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

6.6. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

6.7. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis. În ceea ce privește existența acestei legături de cauzalitate între tratamentul diferit și criteriul interzis s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009.

6.8. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină părților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, părțile menționate ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryn NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008).

6.9. În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000 republicată „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revina sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.10. Analizând înscrisurile dosarului, Colegiul este de opinie că acestea nu sunt de natură a indica prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. O atare prezumție ar fi trebuit să indice existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între fapta aleagată (afectarea drepturilor salariale) și un criteriu de discriminare. Or în speță, pretinsa discriminare nu își are izvorul în voința nemijlocită a părții reclamate, ori circumstanțierea unei acțiuni subiective plasată sine qua non în legătură cu un eventual criteriu de discriminare. Dimpotrivă, izvorul faptei imputate (dispoziția de încadrare, reîncadrare și drepturi salariale) îl constituie un cumul de prevederi normative ale legii privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri bugetare, normele metodologice de aplicare a legii și regulamentele Ministerului Sănătății aplicabile inclusiv situației petetei.

6.11. Or, tocmai din acest punct de vedere, petenta reclamă încălcarea principiilor stipulate în art. 3 lit.c din legea nr. 284/2010, încălcarea prevederilor art. 1 alin.1 și alin.2 (majorarea cuantumului brut al salariilor de bază) precum și încălcarea art. 2 (nivel de salarizare) din legea nr. 285/2010. Din acest punct de vedere, prezumția ce rezultă din cazul dedus soluționării Colegiului vizează nu doar suprapunerea cât confundarea motivului sau criteriului de discriminare, cu un element de interpretare și aplicare a legii. În consecință, în lipsa raportului de cauzalitate între fapta imputată și un criteriu de discriminare, Colegiul este practic chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de interpretare și aplicare a legii prin care se induce un eventual tratament diferențiat. Or, pentru a recure la o asemenea analiză, Colegiul ar trebui să se suborneze în atribuțiile unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată și

aplicarea prevederilor legii privind încadrarea și salarizarea aferentă este legală, temeinică și în ultimă instanță nediscriminatorie.

6.12. În legătură cu această situație se impun două precizări. În primul rând, așa cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.

În al doilea rând, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Nu în ultimul rând, justificarea drepturilor subiective ale petentei în legătură cu nerespectarea sau neîndeplinirea obligațiilor prevăzute de actele normative aplicabile în cauză, în legătură cu raporturile de muncă, încadrarea în funcție corespunzătoare și cu drepturile salariale aferente ar presupune soluționarea unui conflict de muncă. Or, judecarea conflictelor de muncă este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești, stabilite conform Codului de procedura civilă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența Art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților: N V

cu domiciliul în loc.
Direcția de Sănătate

Publică Ialomița, cu sediul în loc. Slobozia, str. Decebal, nr.1, jud. Ialomița.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan - Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 27.05.2011

Red. G.D., Tehnored. A.S., 2 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

